

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν ἑπε. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις υπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρώνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΑΓΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΡΗΜΝΩΝ.

Παρήλθον ἱκαναὶ ἡμέραι, ἀφ' οὗ ἐξή-
 κοντα γνήσιοι βουλευταὶ μὴ δυναθέντες νὰ
 ὑποφέρωσι τὸ βάρος τῶν ἀλλεπαλλήλων
 ἐγκλημάτων τῶν διεπόντων τὰ κοινὰ τῆς
 Πατρίδος καὶ ἰδίως τὸ ἀνοσιούργημα τῆς
 30 Νεβρίου, ἀπέσχον τοῦ βουλευτηρίου καὶ
 τὸν λόγον τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἀνεκοί-
 νωσαν δι' ἐπιστήμου ὑπομνήματός τῶν τῷ
 ἀνωτάτῳ Ἀρχοντι· ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγ-
 μῆς ταύτης οὐδεμία σωτήριος φωνὴ ἠκού-
 σθη· αἱ δὲ συμβουλαι καὶ προτροπαὶ διακε-
 κριμένων καὶ ἀμερολήπτων νομομαθῶν δὲν
 ἐκρίθησαν, φαίνεται, καλλίτεροι καὶ συμπε-
 ρώτεροι ἀπὸ τὰς τερπιὰς συμβουλὰς τῶν
 συμβούλων τοῦ Στέμματος· ὡς ἐκ τούτου
 τὸ σκάφος τῆς ἡμετέρας πολιτείας, ἀφεθὲν
 εἰς χεῖρας πειρατῶν, ἀγεται κατὰ κρημνῶν.

Εἰς τὰ ἐλεύθερα ἔθνη μία καὶ μόνη πολί-
 του φωνὴ εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐφελέκωσιν τὴν προ-
 σοχήν καὶ τὴν σκέψιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πο-
 λιτείας· καὶ ὅταν αὕτη στηρίζεται εἰς τὸ
 δίκαιον καὶ τοὺς κειμένους νόμους ἱκανο-
 ποιεῖται ἀμέσως· διότι ὁ ἀρχὼν ἐλευθέρου

τινὸς ἔθνους οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ ἀνώτερος
 φρουρὸς τοῦ Δικαίου καὶ τῶν θεσμῶν αὐτοῦ.
 Κατὰ μείζονα δὲ λόγον ὀφείλει νὰ πράξῃ
 τοῦτο, ὅταν ἡ φωνὴ αὕτη ἐξέρχεται ἐκ τοῦ
 σώματος ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Ἄλλ' ὅταν
 οἱ ἐλεύθεροι πολῖται βλέπωσι τοὺς Νόμους
 αὐτῶν βεβηλωμένους καὶ καταπατουμένους
 καὶ ἡ φωνὴ αὐτῶν καλυπτομένη καὶ παρα-
 μορφουμένη ὑπὸ τῶν συμβούλων τοῦ στέμ-
 ματος, οὐδὲν ἄκουσται, ὑπάρχει πλέον
 ἀμφιβολία ὅτι οἱ σύμβουλοι οὗτοι δὲν ἐπι-
 θυμοῦσι καὶ δὲν ἐπιδιώκουσι νὰ θέσωσι τὸν
 λαὸν ὑπὸ δουλείαν;

Ἐνῶ ἀπεχώρησαν 60 ἔντιμοι καὶ διακε-
 κριμένοι βουλευταὶ, ἵνα μὴ γίνωνται καθ' ἑ-
 κάστην μάρτυρες στυγερῶν ἀνοσιουργημά-
 των· ἐνῶ οἱ ἱκανώτεροι νομομαθεῖς διεμαρ-
 τυρήθησαν κατὰ τῆς πασιφανοῦς σφαγιά-
 σεως τῶν Νόμων καὶ τοῦ Συντάγματος ὑπὸ
 τῶν διευθυνόντων τὰ πράγματα τῆς ἡμετέ-
 ρας πολιτείας· ἐνῶ ἅπαν τὸ ἔθνος κραυγά-
 ζει κατὰ τῶν ἐγκλημάτων τούτων· ἐνῶ ἡ
 Ἑλλάς ἐξωτερικῶς ἐξηυτελίσθη, ἐσωτερι-
 κῶς παρέλυθεν, οικονομικῶς ἐχρεωκόπησεν·
 ἐνῶ τὸ ἐμπόριον ἐσταμάτησεν, ἡ δὲ συντα-

γματικὴ μηχανὴ ἔπαυσε παντελῶς νὰ κινή-
 ται, μολατάδια ἢ ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταμάχη-
 τος ὄλων τούτων φωνὴ δὲν ἠδυνήθη μέχρι
 τοῦδε νὰ ὑπερισχύσῃ τῆς φωνῆς τῶν συμ-
 βούλων τοῦ στέμματος· δὲν ἠδυνήθη νὰ θέ-
 σῃ φραγμὸν καὶ νὰ σταματήσῃ τὸν χεῖμαρ-
 ρον τῶν ἀνοσιουργημάτων· δὲν ἠδυνήθη νὰ
 ἀποπέμψῃ αὐτοὺς καὶ νὰ κινήσῃ τὴν συν-
 ταγματικὴν τοῦ ἔθνους μηχανήν.

Τὸ ἔθνος ἀπὸ ἐπταετίας πολεμούμενον
 ἀπὸ τοὺς συμβούλους τοῦ ἡμετέρου Ἀρ-
 χοντος ἐξηυτελίθη ὀλοσχερῶς· ἀπὸ δὲ τῆς
 30 Νεβρίου ἀποσυντεθὲν ἐρρίφθη εἰς τὸ χάος
 τῆς ἀβεβαιότητος. Παντοῦ ρίπτει τοὺς ἀ-
 πελπιστικούς αὐτοῦ ὀφθαλμούς, ἀλλ' οὐδα-
 μοῦ βλέπει τὸν σωτήρᾶ του. Ἡδὲ δὲ πορεύ-
 εται ἐν τῷ μέσῳ βαθέως σκότους, ἀγνοῶν
 εἰς ποῖον βάραθρον ἀγεται.

Ἐν τῷ μέσῳ λοιπὸν τοῦ σκότους καὶ τῆς
 ἀβεβαιότητος εὐρισκόμενον, ἀγνοεῖ τί νὰ
 πράξῃ· αἱ ἐλπίδες του καὶ οἱ πόθοι του φαί-
 νονται ματαιωθέντες ἐνώπιον τῶν συμβού-
 λων τοῦ στέμματος. Ἀνάγκη ὅθεν τάχιστα
 νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀμφιβολοῦ ταύτης ζωῆς· ἀ-
 νάγκη νὰ δοθῇ μία λύσις, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ

Κ Η Π Ο Σ

ΤΟ ΓΑΛΕΝΤΙ ΤΩΝ ΚΟΠΕΛΙΩΝ.

Βαλασσόπουλος.

Εἶμαστε ὀρκισμένα, τὰ καυμένα, ὀγδόοντα δυὼ παιδιά,
 Κυρὰ δασκάλα, ὀγδόοντα δυὼ παιδιά,
 Νὰ κόψουμε μιὰ ἡμέρα, μιὰ ἡμέρα, τοῦ ἔθνους τὴ καρδιά,
 Θεὰ δουλεία, τοῦ ἔθνους τὴ καρδιά!
 Νὰ σπάσουμε τοῦ κούφου, τοῦ κούφου, λαοῦ τὴ κεφαλή,
 Κυρ' ἀτιμία, λαοῦ τὴ κεφαλή!
 Νὰ κόψουμε τὴ γλώσσα, τὴ γλώσσα, διὰ νὰ μὴ ῥιλιῇ,
 Θεὰ βλακία, διὰ νὰ μὴ ῥιλιῇ!
 Νὰ δέσουμε τὰ χέρια, τὰ χέρια, νὰ ὑποδουλωθῇ,
 Κυρὰ μωρία, νὰ ὑποδουλωθῇ!
 Νὰ βγάλουμε τὰ μάτια, τὰ μάτια, καὶ οὕτω θὰ σωθῇ,
 Θεὰ δουλεία, καὶ οὕτω θὰ σωθῇ!
 Καὶ ὁ δεσποτισμὸς μας, μπρὲ κοπέλια, θὲ νὰ ἐδραιωθῇ,
 Κυρ' ἀφροσύνη, θὲ νὰ ἐδραιωθῇ!

Δουζίνας.

Βάλτε κρασί νὰ πιοῦμε, νὰ πιοῦμε, γιὰ νὰ μεθύσουμε,
 Κυρὰ δασκάλα, γιὰ νὰ μεθύσουμε·
 Καὶ τὴ θεὰ δουλεία, δουλεία, νὰ ἀνδρῶσουμε,
 Θεὰ μωρία, νὰ ἀνδρῶσουμε!
 Ἡ δὲ Ἑλλάς ἄς πάγη, ἄς πάγη, παιδιὰ δεσποτισμοῦ,
 Κυρ' ἀτιμία, ταχέως τοῦ χαιμοῦ!

Ἄγολος.

Στριφθεῖτε σταυροπόδι, σταυροπόδι, ἀσταύρωτα παιδιά,
 Κυρὰ δασκάλα, ἀσταύρωτα παιδιά!
 Ὡς τὸ διάβολο νὰ στείλουμε, κοπέλια, τὴ σκύλα λευτεριά,
 Θεὰ βλακία, τὴ σκύλα λευτεριά!
 Ρουφᾶτε μὲ γαβάθα, μὲ γαβάθα, παιδιὰ, χωρὶς ἔντροπή,
 Κυρὰ κουςότης, παιδιὰ, χωρὶς ἔντροπή,
 Καὶ ὄχι μὲ κουπάρια, μὲ κουπάρια, νὰ γίνουμε στουπί,
 Θεὰ δουλεία, νὰ γίνουμε στουπί!

Ζέζας.

Γρήγορα, μπρὲ κοπέλια, μπρὲ κοπέλια, φωτιά ν' ἀνάψουμε,
 Κυρὰ δασκάλα, φωτιά ν' ἀνάψουμε

ἔθνος τὴν τύχην του· ἀνάγκη νὰ γνωρίσῃ ὅποιον μέλλον τῷ προητοιμάσθῃ, ἂν θὰ ἐπαλέθῃ ταχέως εἰς τὴν συνταγματικὴν τροχίαν, ἢ νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς σωτηρίας του.

Ἡ παράτασις τοιαύτης ἀμφιβόλου καὶ οἰκτρᾶς καταστάσεως δὲν συμφέρει οὐ μόνον εἰς τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἀνώτατον Ἄρχοντα. Τὸ ἔθνος εἶνε ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ὑπαρξίς αὐτοῦ. Πᾶσα τοῦ ἔθνους ἐξασθένει καὶ ἀποσύνησις ἐξασθενεῖ τὴν δύναμιν τοῦ θρόνου καὶ παραλύει τὸν συνδέοντα αὐτὸν μετὰ τοῦ ἔθνους δεσμόν.

Ὁ βασιλεὺς ἀποτελεῖ ἐν μετὰ τοῦ ἔθνους τοῦ σώμα, καὶ εἶνε ἡ κεφαλή αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ τοῦ σώματος πάθησις δὲν ἀπαλλάσσει τὴν κεφαλὴν. Νῦν δὲ τὸ ἔθνος βαρέως πάσχει, ἡ δὲ πάθησις του τῷ ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐντιμωτέρων καὶ ἰκανωτέρων ἰατρῶν γνωστῆ. Ἀνάγκη νὰ σπεύσῃ νὰ σώσῃ τὸ πάσχον τοῦ ἔθνους σώμα, πρὶν τὸ πάθος καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν μεταδοθῇ, ὅτε πλέον δυσθεράπευτον καθίσταται.

Τὸ ζήτημα δὲν εἶνε ἀπλοῦν· δὲν ἀφορᾷ ἐν μόνον ἄτομον, ἀλλ' ὀλόκληρον τὸ ἔθνος· ἀφορᾷ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ· τὴν ζωὴν του καὶ τὴν εὐδαιμονίαν του. Ἡ δὲ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἐξαρτᾶται παρ' ἄλλου τινός ἢ μόνον παρὰ τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος, ὃν τὸ ἔθνος κατέστησεν ἀνώτατον δικαστήν. Πᾶσα εὐθεῖα καὶ σύμφωνος πρὸς τοὺς συνταγματικούς θεσμούς λύσις ἀπομακρύνει τὸν κίνδυνον καὶ σώζει τὸ ἔθνος καὶ τὸν θρόνον.

Ἀπὸ ἐπταετίας μέχρι τοῦδε ἡ ἀλήθεια, ἀσθενῆς οὔσα, ἐξηφανίζετο ὑπὸ τῶν αὐλικῶν καὶ δὲν εἰσῆρχετο εἰς τὸ οὖς τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος· ἀλλ' ἤδη ἀνδρωθεῖσα διέσπασε τὰ αὐλικά στίφη καὶ κατέστη πασιδηλός. Ἡ ἀγνοία πλέον οὐδενὶ ἐπιτρέπεται· ὁ υπεύθυνος δὲν δύναται ν' ἀπορρίψῃ εὐκόλως τὴν εὐθύνην· ὁ δὲ δυνάμενος νὰ σώσῃ τὸ ἔθνος δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ἐνοχῆς.

Ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἀφορῶν εἰς τὴν σύνεσιν καὶ εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς πατριώσεως τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος ἀγαθὰς προθέσεις τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος δὲν ἀτελείεταί.

πιστεύει δὲ ἀδιστακτικῶς ὅτι ἐμβριθῶς σκεπτόμενος θὰ ἐνοήσῃ τοῦ προσκόπτει ἢ συνταγματικῆ τοῦ ἔθνους μηχανῆ καὶ ταχέως θὰ φέρῃ τὴν διόρθωσιν· θὰ ἐνοήσῃ τοὺς περικοπιζόμενους τὸν θρόνον ὀλετήρας καὶ ταχέως θὰ σπεύσῃ νὰ σώσῃ αὐτὸν καὶ τὸ ἔθνος.

Δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ ἡμέτερος Ἄρχων ἐπιδιώκει τὴν ὑποδοῦλωσιν τοῦ ἑλλην. λαοῦ. Ἡ ἰδέα αὐτῆ ῥιπθεῖσα, ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ, ὑπὸ τῶν διεσθαρμένων αὐλικῶν ἐξηφανίσθη ἀμέσως ἀπὸ τὴν ὄψιν τῆς ἑλλην. γῆς· διότι ὅπου γεννᾶται ἡ ἐλευθερία, ἐκεῖ δὲν ζῆ ἡ δουλεία· ἐπειδὴ ὑπὸ τὴν πνέουσιν τῆς ἐλευθερίας αὔραν μαραινεται καὶ ὀνήσκει. Βασιλεὺς ἔχων ἰπποτισμὸν καὶ οὐλοθυβερὰ ἀσθημάτων οὐδέποτε στέργει ν' ἀρξῆ δούλου λαοῦ. Τούτου εἶνε ἐξευτελιστικὸν δι' ἀμφοτέρους. Ὅσον τερισσοτέρων ἐλευθεριῶν κέκτηται λαὸς τις, τοσοῦτον μεγαλύτεραν ἰσχύν καὶ λάμπην περιβάλλεται ὁ Ἄρχων αὐτοῦ.

Δὲν πιστεύομεν λοιπὸν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἐπιθυμεῖ νὰ κρατῆ τὸ σκῆπτρον τῆς δουλείας, καθόσον οὐτε αὐτὸς τὸ ζῆτεῖ, οὐτε τὸ ἔθνος εὐχεται νὰ διατελῇ ὑπὸ τοιαύτην κτηνωδίαν, ἧς τοὺς ἐραστάς ἀείπουσεν συνέτριψεν. Ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία αὐτῆ εἶνε ἐκείνων, αἵτινες, ἐστερημένοι πάσης ἀρετῆς καὶ παρὰ τῷ λαῷ δυνάμει, περιστοιχίζουσι τὸν ἀνώτατον Ἄρχοντα, ὅπως ἀντλοῦντες ἐξ αὐτοῦ δυνάμεις καταβάλλωσι τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ ἔθνους καὶ ἐπιβάλλωσιν αὐτῷ ἑαυτοὺς.

Ἀλλὰ τὸ ἔθνος δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ βλέπῃ καθ' ἑκάστην αὐτοὺς ἀνερχομένους καὶ κατερχομένους τῆς ἀνακτορικῆς κλίμακος· δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ βλέπῃ τοὺς ὀλετήρας αὐτοὺς περικοπιζόμενους καὶ δηλητηριάζοντας τὸν θρόνον· δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ βλέπῃ αὐτοὺς ἀληθοδιὰδὸς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν, τὴν δὲ συνταγματικὴν αὐτοῦ μηχανὴν καθ' ἑκάστην παρ' αὐτῶν παρακλωσμένην καὶ ἐκτροχιαζομένην· ἀλλ' ἐπιθυμεῖ νὰ βλέπῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος, τὴν συνταγματικὴν μηχανὴν εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῆς

τροχίαν, καὶ εὐκρινῆ ἐφαρμογὴν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Ἐὰν δὲ οἱ πόθοι οὗτοι καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ ἔθνους δὲν εἰσακουσθῶσι καὶ δὲν ἐπιτευχθῶσι ταχέως, ὁ κίνδυνος ἐστὶ ταχὺς καὶ ἀφευκτός· ἀνάγκη τότε νὰ λάβῃ τὸ ἔθνος ταχέως πρόνοιαν περὶ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀσθενῆς πρέπει νὰ σπεύσῃ νὰ προλάβῃ τὸ νόσημα, πρὶν αὐξήσῃ καὶ καταστῆ ἀνίατον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης τὸ ὑπόμνημα ἐξήχοντα γνησίων καὶ ἐντίμων βουλευτῶν, αἱ συμβουλαὶ τῶν διακεκριμένων νομομαθῶν καὶ ἡ φωνὴ ὀλοκληρῶν τοῦ ἔθνους περὶ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἀντισυνταγματικῆς πορείας τῶν διεπρόντων τὰ κοινὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποσπάσωσιν ἀνωθεν ἀρωγὴν τινα πρὸς σωτηρίαν τῆς κινδυνευούσης Πατρίδος. Ὡς ἐκ τούτου τὸ σκάφος τῆς πολιτείας παραδοθὲν εἰς χεῖρας πειρατῶν ἄγεται κατὰ κρημνῶν, καὶ κύριος οἶδε ποῖα ζοφερὰ τύχη τὸ περιμένει. Τὸ δὲ ἔθνος καὶ οἱ πρόκριτοι αὐτοῦ ζστυρωσάντες τὰς χεῖρας περιμένουσι τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν· ὅθεν πιστεύομεν ὅτι ἡθεῖα ἀντιλήψις ὁ ἀναμείψῃ τὴν ἀδράνειαν καὶ κουφότητα διὰ τῆς ἐπισπευδομένης δουλείας.

— Εἰς τοὺς ἐν τῷ Κακουργιοδικεῖω Καλαμῶν δικαστὰς παρετηρήθη κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἔκτακτος δραστηριότητος καὶ ἀκριβῆς ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος· διότι ἀπὸ τῆς 14 Ὀβρίου μέχρι τῆς 8 Δεβρίου ε. ε. εἰσῆχθησαν ὑποθέσεις 43, ἐξεδικάσθησαν 41 καὶ ἀνεβλήθησαν 4. Ἐξ αὐτῶν καταδικαστικαὶ εἰσι 33 καὶ ἀθωωτικαὶ 8. Κατηγορούμενα ἄτομα τῶν ἐκδικασθεισῶν ὑποθέσεων εἰσιν 72· καταδικάσθησαν 46, ἠθωώθησαν 26· ἐκ τῶν ἀτόμων τούτων καταδικάσθησαν εἰς δεσμὰ 3, εἰς εἰρκτὴν 18, εἰς κράτησιν 21 καὶ εἰς κράτησιν 4. Ἀποβλέποντες ὅθεν εἰς τὸν ἔκτακτον τοῦτον ζῆλον τῶν ἐν Καλάμαις δικαστῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ τε Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως πρὸς ταχέως περαιώσιν τῶν ὑποθέσεων, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπαι-

νέσωμεν αὐτοὺς διὰ τὴν μετ' ἀκριβείας καὶ προθυμίας ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος των.

— Ἐμάθομεν μετὰ βεβαιότητος ὅτι ὁ ἐκ Μεσσηνίας κ. Χαρ. Κούστας ἐξελέχθη πρόεδρος τοῦ ἐπαρχ. συμβουλίου Καλαμῶν. Ἡ εἰδήσις αὐτῆ μεγίστην ἐπροξένησεν ἡμῖν εὐχαρίστησιν, διότι ὁ κ. Κούστας, ἀνὴρ νοήμων καὶ δραστήριος καὶ τὰ μάλα εὐπόλητος καὶ εὐπατρίδης, εἶνε ἰκανὴ ἐγγύτης περὶ τῆς μελλούσης ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος τῶν ἐκλεξαμένων αὐτὸν πορείας του. Συγχαίρομεν ὅθεν τοὺς συμβούλους διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ταύτην ἐκλογὴν των.

— Μετὰ μεγάλης ἡμῶν λύπης εἶδομεν ἐν τῷ «Ἐθν. Πνεύματι», ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Οἰτύλου, γινομένης συμπλοκῆς, ἐφρονεῖθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἰκανοί. Ἐπειδὴ τοιαῦται αἱματηραὶ σκηναὶ ἤρξαντο ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως ἐπιτεινόμενα πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπειδὴ ἡ κυβερνητικὴ ἀσυνεσία θεωροῦσα ταῦτα μικροῦ λόγου ἄξια οὐδόλως φροντίζει διὰ τὴν περιστολὴν αὐτῶν, ἀλλὰ τούναντιον ἡ ἐμπαιθῆς καὶ μεροληπτικῆς πορεία τῆς συντελεῖ εἰς τὴν αὐξήσιν αὐτῶν, διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τοὺς ἐσυνειδητούς δικαστὰς νὰ δείκνυνται δίκαιοι καὶ ἀμερόληπτοι κριταὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων, ἵνα μὴ φθάσωμεν εἰς ἐντελῆ ἀποσύνησιν.

— Πολλοὶ κτηματῖαι ἐνταῦθα βλέποντες τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν καθ' ἑκάστην καταστραφόμενους ἀπὸ τὰ ἐλευθέρως βόσκοντα ποίμνια ἀνεφέρθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅπως παύσῃ τὸν ἀγροτικὸν ὑπαστυνόμον καὶ διορίσῃ μόνον ἀγροφύλακας μισθοδοτούμενους ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀναφερομένων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κτημάτων των· ἀλλ' ἡ αἰτήσις των ἀπερρίφθη, καθότι ἀντιτρατεύεται πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν πιστῶν ὄπαδῶν του καὶ πρὸς τὰ διοργανιζόμενα σχέδιά του.

— Ἀνέγνωμεν ἐν τῷ «Ἐθν. Πνεύματι» διατριβὴν τινα τοῦ κ. Ι. Κουμάνη, ἐν ἣ λέγει ὅτι ἤχθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν κρατηθεῖς δώδεκα ὄλας ὥρας κατὰ διαταγὴν ἐνὸς κάποιου Κατακλιόγιαννη, βουλευτοῦ τῆς λόγχης. Τοῦτο συνήθως ἐπαναλαμβάνεται. Καὶ δὲν κινεῖ τὴν ἀγανάκτησιν πάντων μόνον ἢ

ἀναίτιως πολλαίσι σύλληψις ἀθῶων καὶ ἐντίμων πολιτῶν γινομένη παρά τινων φαύλων καὶ ποταπῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ὅπως ἐπιδεικνύνται ὅτι ἐκτελοῦσιν αὐστηρῶς καὶ πιστῶς τὸ καθήκον των καὶ ὅτι εἶνε ἀξία ἀμοιβῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ πολυῶρος κράτησις, καθ' ἣν οἱ πολιτῖαι τὰ πάνδεινα ὑποφέρουσι. Καλὸν λοιπὸν εἶνε νὰ παύσῃ ἡ τοιαύτη μυσσὰ τακτικῆ καὶ ἢ τῆ διεύθυνσις πρέπει νὰ τιμωρῆ τοὺς ἀνευ αἰτίας συλλαμβάνοντας ἀστυνομικούς, ἵνα μὴ καθ' ἑκάστην προσβάλλωσιν ἐντίμους καὶ ἀθῶους πολίτας, εἴτε λόγῳ ἐκδικήσεως, εἴτε λόγῳ προσδοκωμένης ἀμοιβῆς· β) οἱ ἀγόμενοι εἰς τὸ ἀστ. κατάστημα νὰ ἐξετάζωνται ἀμέσως διὰ νὰ μὴ μένωσιν ὑποφέροντες ἀδίκως πολλαίσι.

— Ἐνομιζόμεν ὅτι τὸ νόσημα τῆς αὐλοκολακείας καὶ δουλείας ἐπικρατεῖ μόνον εἰς τινὰς τῶν ἐνταῦθα δημοσιογράφων κεφαλᾶς καὶ ἰδίως εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ δούκους τῆς Αἰγίνης Λογισατίδου· ἀλλ' ὡς βλέπομεν τὸ νόσημα τοῦτο μετεδόθη καὶ εἰς ἄλλας ἐν τισιν ἐπαρχίαις νοσοῦσας κεφαλᾶς· εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀρχισυντάκτου τῆς ἐν Αἰγίῳ «Νεμέσεως» καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ συντάκτου τῆς ἐν Ζακύνθῳ «Προόδου». Ἀνάγκη ἔθεν, διὰ νὰ σωθῶσιν αἱ νοσοῦσαι αὗται κεφαλαί, νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὸ σωφρονιστήριον Κερκυραίων ταχέως.

— Εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς βροῖου πλευρᾶς Ἀθηνῶν ὑπάρχει ὑπογραμματοῦς τις καλούμενος Κυζωνάκης. Ὁ κύριος οὗτος, οὗ τὸ ὄνομα προδίδει ἄνθρωπον ἐξυπνον, φέρεται πρὸς τοὺς πολίτας οὐχὶ τόσο εὐγενῶς ὡς ἀρμόζει εἰς ὑπάλληλον, ἐκτὸς τούτου εἶνε καὶ λίαν νωθρὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, διότι ἐάν τις τῷ δώσῃ ἐντολὴν νὰ κάμῃ ἐν ἀντίγραφον ἐκ πενήτηκοντα στίχων συγκείμενον, θὰ παρέλθουν τρεῖς καὶ τέσσαρες ἡμέραι διὰ νὰ τὸ λάβῃ. Πῶς τοῦτο; ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς γνωστὸν δὲ εἰς αὐτόν. Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ γραμματέως, καθόσον, ἐπανερχόμενοι θὰ ἐλέγξωμεν αὐτοὺς πικρῶς.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ὡς Ἐμποροδικῶν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.

1674 ε. ε. ἀποφάσεώς του ἐκήρυξεν εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως τὴν ἐν Πειραιεῖ ἐμπορικὴν ἐταιρίαν «Ζαρόκωστας καὶ Τσαντίλας» διὰ τῆς ὁποίας εἰσηγητῆς μὲν διορίσθη ὁ πρωτοδίκης Ἰω. Γρυπάρης, πράκτορες δὲ οἱ Ἰω. Ζαρόκωστας, Γεώργ. Βαρουξάκης, Πολυχρ. Κορωνάιος καὶ Ἐλευθέριος Ἀγγελόπουλος.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆναι διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ «Ἀριστοφάνης».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Δεκεμβρίου 1874.
Οἱ πληρεξούσιοι τῶν πρακτῶρων
Π. Γκίκας, Ν. Τερεμίας.

Προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐπαληθεύσαντες δανεισταὶ τῆς πτωχεύσεως Γ. Σουσιάνου ὅπως ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν μας καὶ ἐν τῷ δικαστικῷ κατὸστήματι τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ὡς Ἐμποροδικῶν τὴν 23 πρῆχ. μ. Δεβρίου ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 3 μ. μ. διὰ νὰ κάμωσι προτάσεις περὶ συμβιβασμοῦ ἢ ἐκλέξωσι τὸν ὀριστικὸν τῆς πτωχεύσεως ταύτης σύνδικον.

Ἀθῆναι, τῇ 18 Δεβρίου 1874.
Ὁ εἰσηγητῆς Ὁ προσ. σύνδικος
Α. Μετζελίδης. Ἰω. Ἀποσολόπουλος.

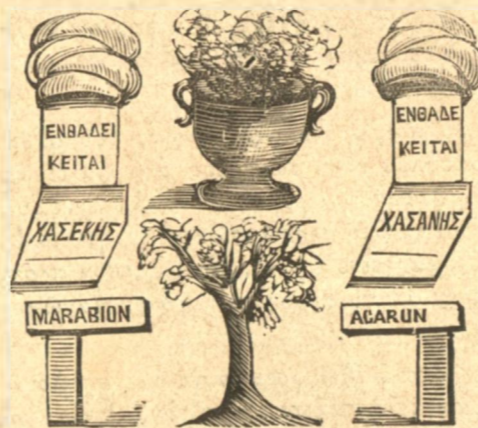
ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ κ. Γ. Μιχαλακίας, ἔμπορος ἐν Καλάμαις, ἐλθὼν πρὸ τινος καιροῦ ἐνταῦθα καὶ μεταβάς καὶ εἰς Σύρον, ἠγόρασε διαφόρους πραγματείας· ἰδίως δὲ διάφορα νέα ἀξιόλογα ἀγιοβασιλιάτικα παιγνίδια. Ἐπαπέλαψε δὲ διὰ τοῦ παρελθ. ἀτμοπλοίου εἰς Καλάμας ἐνθα ἐκόμισε τὰς εἰρημένους πραγματείας. Συνιστῶντες ὅθεν ταύτας εἰς τοὺς ἐν Καλάμαις συμπολίτας αὐτοῦ, προτρέπομεν αὐτοὺς, ἵνα οἱ βουλόμενοι σπεύσωσι πρὸς ἀγορὰν καὶ θὰ μείνωσιν λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ποιότητος τῶν εἰρημένων πραγματεῶν.

Ζητεῖται θίασος ἠθοποιῶν, συγκείμενος ἐξ ὀλίγων προσώπων, διὰ τὸ ἐν Καλάμαις Θέατρον, ὃν εἶνε ἐροδιασμένον μὲ ὄλα σχεδὸν τὰ ἀναγκαῖα. Πλείονες πληροφοροῖαι ἐν τῷ γραφεῖῳ μας.

Καὶ τοὺς ἐχθροὺς μιὰ νύχτα, μιὰ νύχτα, ὄλους νὰ κάψουμε,
Κυρ' ἀνομία, ὄλους νὰ κάψουμε.
Βάλτε μου νὰ ρουφίξω, νὰ ρουφίξω, καὶ ἄλλη μιὰ φορὰ,
Θεὰ μωρία, καὶ ἄλλη μιὰ φορὰ,
Νὰ ὄητε πῶς θὰ πνίξω, πῶς θὰ πνίξω, τὸν κάθε ματκαρᾶ,
Κυρ' ἀτιμία, τὸν κάθε ματκαρᾶ!
Μποὺφίδης.
Σωπάτε τενεκέδες, τενεκέδες, κι' ἀκοῦστε τί λαλῶ,
Κυρὰ δασκάλα, κι' ἀκοῦστε τί λαλῶ!
Ἐκεῖνα τὰ γομάρια, τὰ γομάρια, θὰ εἴξω 'ς τὸ γιालό,
Θεὰ μωρία, θὰ ρίξω 'ς τὸ γιालό.
Μὲ δυῶ μονάχα λόγια, μωρὲ λόγια, ἀλλὰ φαρμακερὰ,
Κυρ' ἀφροσύνη, ἀλλὰ φαρμακερὰ,
'Σ τὰ σῆθη τους ὁ' ἀνοίξω, ὁ' ἀνοίξω, ἀγιάτρευτον γιγάρ,
Θεὰ βλαχία, ἀγιάτρευτον γιγάρ!
Ἀκοῦτε.. νὰ.. τὰ χάνω, τὰ χάνω, ὁ λάρυγξ κάνει κρά,
Κυρ' ἀκρισία, ὁ λάρυγξ κάνει κρά!
Πονηρόπουλος.
Πέτρα 'ς τὴν ἄλλη πέτρα, βρὲ ἀδρέφια, νὰ μὴ ἀφήσουμε,
Κυρὰ δασκάλα, νὰ μὴ ἀφήσουμε!

Τὸ ἔργον νὰ τελειώτῃ, νὰ τελειώτῃ, πρὶν ξεμεθύσουμε,
Θεὰ νοθεῖα, πρὶν ξεμεθύσουμε.
Λοιπὸν εἰς τὸ ποδάρι, 'ς τὸ ποδάρι, βρὲ ἀνομα παιδιὰ,
Κυρ' ἀτιμία, βρὲ ἀνομα παιδιὰ,
Νὰ κάψουμε τὸ ἔθνος, τὴ Πατρίδα, γιγάρ, σὲ μιὰ βραδυὰ,
Θεὰ δουλεία, γιγάρ, σὲ μιὰ βραδυὰ!
Καὶ οὕτω πιά γιὰ πάντα, γιὰ πάντα, θὰ ξεγλυτώσουμε,
Κυρ' ἀφροσύνη, θὰ ξεγλυτώσουμε,
Ἄφοῦ τῆς Καμαρίλλας τὸ ἔργον σὰ τελειώσουμε,
Θεὰ δουλεία, σὰ τελειώσουμε.
Κάγιας.
Ἐμούντζωσα ἐκείνους, ἐκείνους, καὶ ἤρθα μὲ ὑμᾶς,
Κυρὰ δασκάλα, καὶ ἤρθα μὲ ὑμᾶς,
Ἴσως καὶ ἀπολαύσω, ἀπολαύσω, τὰ πλούτη τὰς τιμᾶς,
Κυρ' ἀργυρία, τὰ πλούτη τὰς τιμᾶς!
Κάλλιο μουντζούρας νάχω, μωρὲ νάχω, μὰ νάχω τὸν παρᾶ,
Κυρ' ἀσταςία, μὰ νάχω τὸν παρᾶ,
Κι' ὁ κόσμος ἄς μὲ φτύνῃ, ἄς μὲ φτύνῃ, ἐμὲ τὸ μασκαρᾶ,
Κυρ' ἀτιμία, ἐμὲ τὸ μασκαρᾶ!
Ἐβίβα! ἐβίβα! ἐβίβα! ἐβίβα!
Εἰς ὑγείαν τῶν δημίων τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Γρίβα!

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΕΙΟΝ Ἀρ. 15000
ἐξοδεύει ἐτησίως τὸ ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν.
ΚΗΠΟΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ 15000
ἐξοδεύει κατ' ἔτος τὸ ὑπουργ. τῆς Παιδείας καὶ τὸ Πανεπιστήμιον
Τὸ ὄλον 28,000 ὀρ. ἐξοδεύονται ἐτησίως, φίλε ἀναγνώστα, εἰς αὐτὸ τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον. Προσεγγίς θὰ μᾶθης πολλά.

ΠΟΙΚΙΑ Α.

Ἡρώτα ὁ Καρύδης τὸν Δῆμον τοῦ «Μέλλοντος», διατί, ἐνῶ ἡ Πατρίς κινδυνεύει, αὐτὸς ἐξ ἀντλήσει εἰς τὰς οἰκίας τῶν κρεσπῶλων; Ἀπεκρίθη· διότι ἐκεῖ εὐρίσκω τὰς καλλιτέρας ἀρνάδας. Διατί φοιτᾷ εἰς τὰς οἰκίας διευθυντῶν τινῶν ἐταιρικῶν καταστημάτων; Ἀπήτησε· διότι ἐκεῖ εὐρίσκω τὰς ὠραιότερας καὶ ὑλικωτέρας διασκεδάσεις. Διατί δὲ προσήλθονε τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπὶ τῶν παραθύρων; Διότι, εἶπε, ταῦτα ἐμπεριέχουν μαγνητισμὸν; Λοιπὸν εἶσαι τοῦ διαβόλου κάλτσα! Καὶ ὁμως δὲν σὲ φθάνω.

Ἄξιοπαράτητος δημοσιογραφικὸς κῶν ὑπάρχει ἐν τοῖς κατὸστήμασι τῶν τέκνων Α. Κορομηλά, καλούμενος Καμπούρης ἡ ὀγλῶς. Οὗτος ἀγορεύει τοῦ ἀφέντου του Δημητράκη Ζαχαρένια κουλούρια, λουστράρι τὰ σθηθᾶτα του ἐνίοτε καὶ τὰ ἀράπικα μούτρα του, διανέμει τὴν Ἐφημερίδα του, δίδει ἀσφαλῶς τὰ ἐρωτικά ραβασάκια του, καὶ φέρει καθ' ἑκάστην αὐτὸν ἐπὶ τῆς ρά-

γῆς εἰς ὄλας ἐν γένει τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς οἰκίας πρὸς συλλογὴν νέων περὶ κυνῶν εἰδήσεων.

Διερχόμενοι τὸ παρελ. Σάββατον ἐξῶθεν τοῦ ἐνταῦθα Δικαστηρίου ἠκούσαμεν βροντῶδες σωνὰς καὶ στάντες, ἠρωτήσαμεν ἐκπεπληγμένοι, τί τρέχει ἐπάνω εἰς τὸ Δικαστήριον ὅτε αἶφνης καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐμάθομεν ὅτι ὁ πολυβύβλητος καὶ δεινὸς ἀγορητῆς κ. Ν. Στεφανίδης ὁ δικηγόρος κατελήθη ὑπὸ τῆς συνήθους μονομανίας του. Τὸ ἀπαίσιον τοῦτο γεγονόςος κατελύθη βαθέως ἅπασαν τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν, διότι ἡ εὐαισθησία του, τὸ κομψὸν ἀνάστημά του, ἡ μαγευτικὴ συμπεριφορὰ του, ἡ γλυκεῖα, εὐγενῆς καὶ γοργογονικὴ φωνὴ του, καὶ οἱ εὐσχημοὶ τρόποι του, τοσοῦτον εἶχον καταγοητεύσει τοὺς γνωρίζαντας αὐτὸν καὶ ἰδίως τὸ ὠραῖον φύλον, ὅπερ ὑπερηγάπα, ὥστε εἶχον ἐμποιήσῃ αὐτοῖς τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις. Εὐχόμεθα ὅθεν ἀπὸ καρδίας νὰ ἰδωμεν τὸ ἀξιαγάπητον τοῦτο τέκνον ἐπανελθὸν ταχέως εἰς τὴν προτέρα του κατὰστασιν.

ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Κατά τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀντηλλάγησαν μεταξύ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως αἱ ἐξῆς ἐπιστολαί:

Φίλτατοι Κύριοι!

Ἡ ἀποχώρησίς σας ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ἔφερεν, ὡς γινώσχετε, ἡμᾶς εἰς σημεῖον ἀπελπιστικόν· διότι ἔκτοτε μὴ δυνηθέντες νὰ κατορθώσωμεν ἀπαρτίαν ἐγεινάμεν γελοῖοι καὶ ἐπεσύραμεν εἰς ἑαυτοὺς τὴν χλευήν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ὄλου τοῦ κόσμου, διὰ τὰ προηγούμενα ἐγκλήματα μας, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὸ ἀνοσιούργημα τῆς 30 Νοεμβρίου. Μάθετε, φίλτατοι, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν τὰ ἐγκλήματα μας· ἀλλὰ πῶς ἄλλως ἠδυνάμεθα νὰ σταθῶμεν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἂν δὲν ἐπράττωμεν τοιαῦτα καὶ ἂν δὲν ἠκούωμεν τὰς διαταγὰς τῶν αὐλικῶν; Μήπως ἔχομεν ἄλλην ἀρετὴν ἢ παρὰ τῆ λαῶ δύναμιν; Δὲν βλέπετε πόσον ὁ κοῦφος λαὸς τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἀποστρέφεται; Λοιπὸν μὴ φαίνεσθε καὶ Σεῖς τόσο σκληροὶ, διότι ἂν μέχρι τοῦδε διεπράξαμεν τοσαῦτα ἀνοσιουργήματα, εἰς τὸ ἐξῆς, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι δὲν θὰ πράξωμεν τοιαῦτα. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι δῆποτε μᾶς εἶπητε θὰ πράξωμεν, τὸ δὲ Ταμεῖον εἶνε καὶ εἰς τὴν διάθεσίν Σας. Ἐὰν δὲ ἡ διακρίνουσα Ὑμᾶς ἐπιείκεια δὲν σπεύσῃ νὰ μᾶς σώσῃ, οὐδὲν ἄλλο ὑπολείπεται ἡμῖν ἢ ἡ αὐτοχειρία· διότι ἡ Καμαρίλλα, εἰς ἣν ὑπεσχέθημεν νὰ τελειώσωμεν τὰ πάντα, θὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ διὰ παντός ὡς ἀνικάνους καὶ ἀσυνεπεῖς. Πεισπέθεθα λοιπὸν ὅτι ἡ εὐγενὴς ὑμῶν καρδιά δὲν θέλει ἐγκαταλείψει ἡμᾶς εἰς τὴν ἐκδίκησιν τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὴν ἀποστροφὴν καὶ δυσμένειαν τῆς Καμαρίλλας, ὧν ἕνεκεν θὰ ἐξαφανισθῶμεν διὰ παντός.

Ἀθῆναι, 17 Δεβρίου 1874.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουρ. Συμβουλίου
Βούλγαρης.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἐπεμψαν εἰς τὸν κ. Ζαήμεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν:

Φίλτατε κύριε Ζαήμεν!

Γνωρίζεις ὅτι διατρέχομεν τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων. Οὐδενὶ ἄλλῳ ἐλπίζομεν ἢ Σοί. Ὅπως σὲ συνεδράμαμεν ἐν ταῖς δυστυχίαις σου κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὀφείλεις καὶ Σὺ, ὡς τίμιος καὶ εὐλαβὴς ἀνὴρ, νὰ μᾶς συνδράμῃς εἰς τὴν παρούσαν κρίσιμον περίστασιν. Ἐὰν δὲ δὲν φανῆς συνεπὴς ὡς ἡμεῖς, βεβαίως θὰ ὑποσῶμεν μεγάλην καταστροφὴν, ἀλλ' ὅμως ἂν διαφύγωμεν τὸν κίνδυνον καὶ ἔλωμεν ποτε πάλιν εἰς τὴν ἐξουσίαν, οὐχὶ μόνον δὲν θὰ σταθῆς εἰς τὰ Καλάβρυτα, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐνῶ ἂν σπεύσῃς καὶ μᾶς σώσῃς διὰ τῆς ἐδικῆς σου τουλάχιστον συνδρομῆς, τότε οὐ μόνον τοῦ λοιποῦ οὐδένα θὰ φοβῆσαι, ἀλλὰ καὶ ὅταν παραιτηθῶμεν θὰ ὑποδείξωμεν Σε ὡς διάδοχόν μας. Περιμένομεν ἀνυπομόνως ἀπάντησίν σου.

Ἀθῆναι, 17 Δεβρίου 1874.

Οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους.

Ἡ ἀπάντησις τῶν ἀντιπολιτευομένων ἀρχηγῶν πρὸς τὸ Ὑπουργ. Συμβούλιον, ἔχει ὡδὲ πῶς:

Κύριοι Ὑπουργοί!

Τὰ ἀνοσιουργήματα, ἅτινα διεπράξατε καθ' ὄλον τὸ διάστημα τοῦ πολιτ. βίου σας, εἶνε τοσοῦτον μεγάλα, ὥστε διὰ τῶν παρακλήσεών σας μόνον δὲν δύνανται νὰ ἐξιλεωθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τοῦ ἔθνους. Ἄλλως τε δι' ἡμῶν μόνον δὲν δύνασθε νὰ ἐξιλεωθῆτε ἐνώπιον ὄλου τοῦ ἔθνους. Ἡ μετάνοιά σας λοιπὸν πρέπει νὰ ἦγε ἀνάλογος πρὸς τὰ κακούργημάτα σας· ὅθεν διὰ νὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν αἴτησίν σας πρέπει νὰ ἐξιλεωθῆτε μὲ τὸν ἐξῆς ἐξαγιασμοῦ τρόπον: Ἀπαντας ὑμᾶς τοὺς ὑπουργοὺς μετὰ τῶν φίλων σας βουλευτῶν τῆς λόγχης, νὰ καθβαλικεύσωμεν ἐπὶ ὄνων ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, συνηγμένου τοῦ πλήθους, καὶ νὰ σᾶς γυρίσωμεν εἰς ὄλην τὴν πρωτεύουσαν, πτυομένους παρ' ὄλων· ἔπειτα νὰ σᾶς φέρωμεν εἰς τὴν δεξαμενὴν τοῦ κήπου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ γυμνώσαντας νὰ σᾶς ἐμβαπτίσωμεν ἐν αὐτῇ διὰ νὰ καθαρισθῆ ἀφ' ὑμῶν τὸ ῥύπος ὅπερ φέρετε· ἔπειτα ἐνδύσαντες ὑμᾶς καθαρὰ ἐνδύματα νὰ σᾶς φέρωμεν εἰς τὸ προαύλιον τῆς Βουλῆς, ἐνθα ὁ Παπα-Φωκᾶς νὰ σᾶς διαβάσῃ τὴν εὐχὴν. Κατόπιν ὄλων τούτων δύνασθε νὰ ἐξαγισθῆτε καὶ νὰ θεωρησθε ἄξιοι νὰ παρακάθησθε μετ' ἡμῶν.

Ἀθῆναι, 18 Δεβρίου 1874.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ δὲ κ. Ζαήμενς ἐπεμψε μυστικῶς τὴν ἀχόλουθον ἐπιστολήν:

Κύριοι Ὑπουργοί!

Ἐμάθατε ν' ἀπαλήτε καὶ πολὺ μοῦ κακοφαίνεται· νομίζετε ὅτι ἀποτεινεσθε εἰς τὰ κοπέλια σας. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδρέου Ζαήμου εὐκόλως δὲν ἀπειλεῖται. Ὡς τίμιος ἄνθρωπος τοῦτο μόνον σᾶς λέγω, ὅπως καὶ σεῖς ἄλλοτε οὕτω καὶ ἐγὼ σήμερον δὲν ἐπιθυμῶ τὴν καταστροφὴν σας, ὅτι πρέπει νὰ παραιτηθῆτε τάχιστα καὶ νὰ ὑποδείξῃτε ἐμὲ ὡς διάδοχόν σας, καὶ τότε, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι θὰ σωθῆτε ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ ἔθνους, διότι θέλω τὸ καταπραῦνει· εἶδὲ καὶ δὲν σπεύσῃτε νὰ παραιτηθῆτε, ὁ Κουμουνδοῦρος, ὅστις ἐπιμένει εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀρχὰς του, θὰ σᾶς παραδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ γαυριῶντος λαοῦ, ὅστις δὲν συγχωρεῖ ποτὲ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἀνατροπεῖς τῶν θεσμῶν τῆς πατρίδος καὶ κύριος οἶδε τί θὰ πάθετε.

Ἀθῆναι, 18 Δεβρίου 1874.

Ὁ ἀγαπῶν σας Ζαήμενς.

Ἄμα δὲ τὸ Ὑπουργ. Συμβούλιον ἔλαβε τοιαύτην ἀπάντησιν ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἀμέσως συνήρῃσε τοὺς πιστοὺς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως συσκεφθῶσι περὶ τοῦ πρακτέου. Συνελθόντων δὲ ἀπάντων τῶν κοπελιῶν, ἀνέστη πρῶτος ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὁ γεραρὸς Βούλγαρης καὶ ἔλεξε τάδε:

Κύριοί μου! Εἶμαι 65 ἐτῶν ἄνθρωπος· κατὰ δὲ τὸ μακροχρόνιον αὐτὸ διάστημα

οὐδέποτε ὑπέστην τοιαύτας προσβολὰς· οὐδέποτε ἔλαβον τοιαύτας ἐξευτελιστικὰς ἐπιστολάς. Εἶνε, Κύριοι, ἴδιον γενναίων ἀνδρῶν νὰ δεχθῶσι πρότασιν ἀτιμάζουσαν αὐτοὺς; Μᾶς προτείνου, Κύριοι, ὡς ὄρον συμβιβασμοῦ νὰ μᾶς καθβαλικεύσωμεν εἰς τὰ γαῖδούρια καὶ νὰ μᾶς γυρίσωμεν εἰς ὄλην τὴν πόλιν καὶ πάντες νὰ μᾶς πτύουν· πρέπει λοιπὸν τοῦτο νὰ τὸ παραδεχθῶμεν;—Πολλοὶ ἐφώνησαν· ὄχι! ὄχι!—Δὲν εἶνε καλλίτερον νὰ ἐπιμένωμεν μέχρι θανάτου, παρὰ νὰ ὑποσῶμεν τοιαύτην προσβολήν;—Πολλοὶ· μάλιστα, μάλιστα!—Καὶ νὰ μᾶς προτείνῃ τοιαῦτα ὁ Κουμουνδοῦρος ὑποφέρεται, ἀλλὰ νὰ μᾶς κορδεύεται καὶ ὁ Ζαημάκος ὁ ὅποιος προχθὲς ἀκόμη ἔκλαιε εἰς τὴν οἰκίαν μου διὰ νὰ τὸν σώσω εἰς τὰς ἐκλογὰς; Ἄς προχωρήσωμεν λοιπὸν καὶ ἡ θὰ ιδρύσωμεν τὸν δεσποτισμὸν καὶ νὰ κύψωσιν ὄλοι ἐνώπιόν μας, ἢ ἂς χαθῶμεν.—Ὅλοι ἐφώνησαν· μάλιστα! μάλιστα!

Ἐπειτα ἐγερθεὶς ὁ Γρίβας, εἶπε τὰ ἐξῆς:

Ἐτόλμησαν οἱ δεῖλοι νὰ προτείνου τοιαύτην προσβολήν ὡς μόνον μέσον τῆς ἐξιλεώσεώς μας, ἀγνοοῦντες ὅτι ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν ὑπάρχει καὶ ὁ ἦρωας τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ! ὁ ἄνθρωπος τῆς βίας καὶ τοῦ τρόμου! Θὰ ἰδῆτε τίς θὰ μεταμεληθῆ! θὰ ἰδῆτε ταχέως νὰ τοὺς περάσω ὄλους διὰ τῆς λόγχης τῶν ἀνδρείων εὐζώνων μου!—Ἐπιδοκιμασίαι· εὐγε! εὐγε!

Εἶτα ὁ Νικουτόπουλος εἶπε μετὰ φόβου τὰ ἐπόμενα:

Σᾶς καθικετεύω νὰ μὴ ἐπιμένωμεν πράττοντες τοιαῦτα τολμηρὰ ἔργα, διότι θὰ χαθῶμεν· ὅθεν φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὴν πρότασιν τῶν ἀντιπολιτευομένων, διότι ἡ αἰσχύνῃ καὶ ἡ ἀτίμως ἀπέναντι τῆς πολυτίμου ζωῆς εἶνε μηδέν.

Ἄλλ' ἐγερθεὶς ὁ Ἀχολος τὸν ἀντέκρουσεν εἰπὼν:

Ἐχεις δίκαιον νὰ λέγῃς τοιαῦτα λόγια διότι ἡ ράχι σου συνειθισμένη ἀπὸ τὰ χαλκώματα καὶ τὰ μούτρα σου ἀπὸ ταῖς μούτζούραις αὐτῶν δὲν αἰσθάνεσαι τὸ βᾶρος τῆς ἀτιμίας!

Μετ' αὐτὸν ἠγέρθη ὁ ντετόρος Βαλασόπουλος, ὅστις ὑποσηρίζων τὴν γνώμην τοῦ Νικουτοπούλου, εἶπε:

Κύριοι, φρονῶ ὅτι ἡ γνώμη τοῦ κ. Νικουτοπούλου εἶνε σωτήριος ἀγκυρα δι' ἡμᾶς. Μὴ ζητῆτε νὰ ριψοκινδυνεύσωμεν. Συλλογισθεῖτε ὅτι πρόκειται περὶ ζωῆς· ὁ θάνατός μας εἶνε ἐγγύς. Εἶνε λοιπὸν προτιμότερον ν' ἀτιμασθῶμεν παρὰ νὰ χαθῶμεν μεθ' ἑαυτὸν σκληρόν.

Τότε ὁ ἐξω φρενῶν γινόμενος Δουζίνας ἀναστὰς ἀντέκρουσεν αὐτὸν, εἰπὼν:

Καὶ σὺ ἔχεις δίκαιον νὰ λαλήῃς τοιουτοτρόπως, διότι, συνειθισμένου ἀπὸ τὰς ἀτιμωτικὰς καλπονοθεύσεις, οὐδόλως ἐρυθριᾷ τὸ ἀποτρόπαιον πρόσωπόν σου εἰς τοιαύτην ἀτιμωτικὴν θέαν.—Παρατεταμένα ποδοκροτήματα, πτυσθήματα καὶ γρονθοκοπήματα.

Ὁ συντάκτης Γ. Διαμαντόπουλος.

Ἐπεταὶ Διηστ. Παράρτημα.